

دسته بندی: مباحث « کلی ، پایه ای و اساسی » تزکیه و رشد (از سخنان استاد پناهیان) < مطلب سوم:

{فراز ششم نامه}

خلاصه مطلب:

بی قرار بودن، اولین قدم و لازمه ی رشد روحی و تربیت دینی

(قسمت دوم)

اگر کسی بیقرار نیست ، باید برگردده این پایه رو اصلاح کنه ...

آدم آرام باشه ، مرده ... امان از این آدمای آرام مرده ...

یکی از برنامه های به ظاهر خیلی مفید، نه مبتذل، در همه تلویزیونهای دنیا اینه که به آدمها واکسن آرامش الکی تزریق کنن...

نیاز خودمون رو به همه چیز می بینیم ، غیر از خدا ...

اون وقت گاهی که از خدا دنیا میخوایم، دنیا رو نگه میداره دستش، هی نمیده...

مانع ببقراری ، راضی شدن به این دنیای حقیره ...

قدم اول در تزکیه اینه که بگی «من این بَسَم نیست...»

دل سالم ، نا آرومه ؛ دل آروم ، وضعش خرابه ...

دل باید نا آروم بشه بعد بهش بگی ببین، تو در مسیر رسیدن به خدا هستی، ان شاءالله به خدا میرسی،

بعد دلت یه کمی با خدا مناجات بکنه بعد آروم بگیره...

همچین که ببقراریت از بین بره، یه اسمی میذارت روت شبیه کفر، به نام عَجَب... عَجَب هم شبیه کفره...

ببقراری که شدی ، هر چقدر میری جلو ، ببقراری مرتبه بالاتری

ببقراری وقتی ادامه پیدا میکنه، مثل این روایت «بَعْمَلُ الْاَعْمَالِ الصَّالِحِ وَ هُوَ عَلِيٌّ وَ جَلَّ...»

اعمال صالح انجام میده ولی داره بازم آتیش میگیره، میترسه، خدایا راضی شدی یانه؟ من کاری که باید، انجام دادم یانه؟...

میل به بهترین وضعیت، همیشه عقل ؛

راضی بودن از وضعمان، نشانه ضعف عقل مان است ...

تو الان همین مقدار فاصله ای که با خدا داری حله؟... راضی هستی از خودت؟...

ROSHDNAMEH.IR